

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 566/2019
06.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Бојића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 185/16 од 13.09.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 4/19 од 24.01.2019. године, у седници већа одржаној 06.06.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 185/16 од 13.09.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 4/19 од 24.01.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К 185/16 од 13.09.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде те је одређено да ће суд, ако окривљени новчану казну не плати у наведеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени је обавезан да буџетским средствима суда, на име паушала, плати 7.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да приватном тужиоцу ББ плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем. Приватни тужилац ББ је са имовинскоправним захтевом упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 4/19 од 24.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Бојић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 195. став 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно другостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу и сматрајући да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је приватни тужилац ББ, у току поступка преминуо и то дана 07.11.2018. године, због чега је требало да другостепени суд применом члана 416. став 1. тачка 2) у вези члана 57. ЗКП решењем одбаци приватну тужбу сада покојног приватног тужиоца, јер његова смрт представља околност која спречава вођење кривичног поступка с`обзиром на то да не постоји овлашћени тужилац. У вези са тим бранилац у захтеву наводи и да одбрану нико није обавестио о томе да ли правни следбеници приватног тужиоца преузимају гоњење нити се зна где су и коме исти дали такву изјаву.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца и да је тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, оцењује као неосноване.

Одредбом члана 57. став 1. ЗКП прописано је да ако оштећени умре у току рока за давање изјаве о преузимању кривичног гоњења или за подношење предлога за кривично гоњење, односно у току поступка, његов брачни друг, лице са којем живи у ванбрачној или каквој другој трајној заједници живота, деца, родитељи, усвојеници, усвојитељи, браћа, сестре и законски заступник могу у року од три месеца после његове смрти дати изјаву да преузимају гоњење или поднети предлог, односно дати изјаву да остају при предлогу.

Према одредби члана 67. ЗКП на приватног тужиоца сходно се примењују одредбе члана 53. став 5, члана 55. до 57. и члана 61. тог законика.

Из списка предмета протизлази да је приватни тужилац, ББ умро дана ... . године, те да су ВВ, супруга приватног тужиоца и ГГ и ДД, ћерке приватног тужиоца на записнику састављеном пред Основним судом у Петровцу на Млави дана 28.12.2018. године дале изјаву да преузимају кривично гоњење окривљеног АА.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и чињеницу да су правни следбеници приватног тужиоца током рока од три месеца после смрти приватног тужиоца преузеле кривично гоњење окривљеног за предметно кривично дело, то су оцењени као неосновани наводи захтева за заштиту законитости да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца и да је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву указује да је исказ оштећеног неистинит и усмерен на лажно оптуживање окривљеног и да суд погрешно није прихватио одбрану окривљеног која је потврђена исказима свих испитаних сведока, чиме оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди.

У захтеву за заштиту законитости бранилац истиче и то да је изрека првостепене пресуде неразумљива, који недостатак пресуде би представљао повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, да је изрека пресуде противречна датим разлозима и да првостепена пресуда не садржи разлоге о објективним и субјективним елементима бића кривичног дела, којим наводима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и да другостепени суд није ценио жалбене наводе браниоца окривљеног којима је указивано на наведене пропусте првостепеног суда, што би представљало повреду закона из члана 460. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди нити због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2), члана 460. и члана 195. став 1. и 2. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић